

REPUBLIKA E KOSOVËS
РЕПУБЛИКА КОСОВО – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA THEMELORE E MITROVICËS
ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ – BASIC COURT OF MITROVICA

П.бр. 325/2019

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ, Опште одељење, судија Стефан Милентијевић, у правној ствари тужиље Џ.Ф. из Јужне Митровице, чији је пуномоћник Ф.Ш. , адвокат из Јужне Митровице, против тужене О... , чији је заступник А.М. , општински правобранилац, ради исплате јубиларне награде, вредност предмета спора 1.295,73 евра, након одржане главне расправе од дана 02.07.2019. године на којој су били присутни пуномоћник тужиље и општински правобранилац, дана 10.07.2019. године, донео је,

П Р Е С У Д У

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиље Џ.Ф. (Xh.F.) и обавезује се тужена О... , да тужиљи, на име јубиларне награде, исплати новчани износ у висини од 1.295,73 евра, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде под претњом принудног извршења.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиљи на име парничних трошкова накнади новчани износ у висини од 239,00 евра, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом принудног извршења.

Образложење

Тужиља је у тужби и речима на усменој расправи истакла, да се налази у сталном радном односу у Главном центру за породичну медицину „Др. Неџат Ћуни (Nexhat Çuni)“ у Митровици, и да је у тренутку подношења тужбе као радник наведене установе остварила право на јубиларну награду, с обзиром да је треунутку подношења тужбе имала више од 30 година радног стажа. Даље је истакла, да се туженој обраћала захтевом за исплату јубиларне награде у виду три месечне зараде, али како тужена није одговорила на њен захтев, тачније,

како није испунила своју обавезу, била је дужна да своје право покуша остварити пред судом. Сматра да јој на основу чл. 17 ст. 3 тач. 3 и ст. 4 Секторског колективног уговора припада право на исплату јубиларне награде за 30 година радног стажа, у новчаном износу од 1.295,73 евра. Предложила је да суд усвоји тужбени захтев којим ће обавезати тужену да јој на име јубиларне награде исплати новчани износ од 1.295,73 евра. Трошкове поступка је тражила. Доказе је предложила.

Општински правобранилац је на усменој расправи истакао, да не негира чињеницу да се тужилца налази у радном односу од 1985 године, као и да је тренутно запослена, али да он, као представник О... , оспорава тужбу и тужбени захтев, јер Министарство здравља није туженој обезбедило финансијска средства за исплату јубиларних награда, па из тог разлога, тужена нема финансијске могућности за испуњење те обавезе. Трошкове поступка није тражио.

У циљу утврђивања чињеничног стања суд је извео доказе, читањем потврде о радном односу бр. 235 од 02.05.2019. издате од стране Персоналне службе Центра за породичну медицину „Др. Неџат Ћуни (Nexhat Çuni)“, читањем захтева за исплату јубиларне награде од дана 11.04.2019. године поднетог од стране тужилце, читањем уговора о раду бр. 90 закљученог дана 01.04.2013. године између тужилце и тужене и увидом у извод о банковним трансакцијама тужилце на њеном банковном рачуну у Н... банци од 01.04.2019. године.

Суд је на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа посебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупне расправе, сходно одредби чл. 8 Закона о парничном поступку утврдио, да је тужбени захтев тужилце основан.

На основу потврде о радном односу бр. 235 од 02.05.2019. године утврђено је да се тужилца налази у радном односу у Главном центру за породичну медицину „Др. Неџат Ћуни (Nexhat Çuni)“ у Јужној Митровици, као и да се у радном односу налази од 14.08.1985. године, из чега произилази чињеница да је тужилца у време подношења тужбе имала око 34 година радног стажа. Чињеница да је тужилца запослена од 1985. године и да се у тренутку одржавања усмене расправе налазила у радном односу у Центру за породичну медицину „Др. Неџат Ћуни (Nexhat Çuni)“ међу странкама је неспорна, с обзиром да је заступник тужене на усменој расправи децидно навео да те чињенице за тужену нису спорне.

На основу захтева за исплату јубиларних награда од дана 11.04.2019. године утврђено је, да је захтеву за судску заштиту од стране тужилце претходила опомена туженој, којом је тужилца потраживала исплату јубиларне награде, чиме је стекла право на судску заштиту пред овим судом.

На основу уговора о раду бр. 90 од 01.04.2013. године између тужиље и тужене, произилази да је последњи послодавац тужиље у време подношења тужбе управо тужена, коју чињеницу заступник тужене није оспорио приликом усмене расправе.

На основу банковних трансакција на рачуну тужиље код Н... банке од 11.04.2019. године, утврђено је да збир три последње плате тужиље износи 1.295,73 евра. Наиме, увидом у трансакције на банковном рачуну тужиље може се установити да су последње две исплаћане плате за месец јануар и месец фебруар 2019. године, износиле по 431.91 евра, на основу чега је суд закључио да збир три месечне зараде износи 1.295,73 евра.

Као спорно у овом поступку поставило се правно питање, да ли на основу овако утврђеног чињеничног стања, произилази основаност тужбеног захтева, односно да ли тужилац има право на јубиларну награду и на њену исплату?

Одредбама Закона о раду није предвиђено право на јубиларну награду и њену исплату, већ је ово право најпре установљено Општим колективним уговором, а затим и Секторским колективним уговором у области здравства.

Међутим, Секторски колективни уговор који је одредбама чл 17 ст. 3 и ст 4 прописао да здравствени радници у јубиларним годинама радног стажа добијају јубиларну награду од последњег послодавца, између осталог и за 30 година радног стажа у вредности од три месечне зараде, ступио је на правну снагу 18.06.2018. године у тренутку када је тужиља остварила око 33 године радног стажа. Са друге стране, одредбама чл. 52 ст. 1. тач. 1.3 и ст. 2 Општег колективног уговора који је ступио на правну снагу 01.01.2015. године, прописано је да запослени има право на јубиларну награду непрекидног радног искуства у висини три месечне зараде запосленог, као и да је последњи послодавац онај који плаћа јубиларну награду

Према утврђеном чињеничном стању тужиља се у радном односу налази од 14.08.1985. године, што говори у прилог томе да је јубиларна, 30 година запослења, па самим тим и право на њену исплату, за тужиљу наступила у 2015. години, тачније дана 14.08.1985. године, дакле у периоду када није постојао Секторски колективни уговор у области здравства, који би регулисао право на јубиларну награду и њену исплату, али је у том тренутку, као што је наведено, на снази био Општи колективни уговор, на основу чијих одредби произилази и основаност тужбеног захтева.

Са друге стране неосновани су наводи заступника тужене да тужбени захтев треба одбити, из разлога што Министарство здравља није туженој обезбедило финансијска средства за исплату јубиларних награду, с обзиром да тај разлог који би ослободио одговорности тужену није предвиђен нити законским нити одредбама колективног уговора, нити је заступник тужене на други начин доказао да су његови наводи основани. То што заступник тужене тврди да тужена нема финансијске могућности за исплату јубиларних награда, суд не сматра оправданим разлогом који тужену ослобађа обавезе за исплату

јубиларних награда. Наиме, тужена одговара за своје обавезе целокупном својом имовином, а немање имовине се утврђује у извршном поступку, када је могуће да дође до прекида извршења уколико дужник обавезе не поседује имовину.

Имајући у виду да је тужиља успела у овом поступку, суд је обавезао тужену да тужиоцу накнади парничне трошкове у новчаном износу у висини од 239 евра, у складу са одредбом чл. 452 ст. 1 Закона о парничном поступку. С обзиром да је тужиљу у овом поступку заступао адвокат, суд је одредио трошкове према Уредби о адвокатској тарифи, и то за састављање тужбе износ од 104 евра и за заступање на рочишту износ од 135 евра, док је износ од 30 евра накнада за плаћену судску таксу.

На основу наведеног, а применом напред наведених прописа, суд је одлучио као у изреци.

СУДИЈА

Стефан Милентијевић

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде може се изјавити жалба Апелационом суду у Приштини, а преко овог суда, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.